

ในปี พ.ศ. ๒๔๗๖ กรมบัญชีกลาง ขยายงานสู่ภูมิภาค โดยจัดตั้งสำนักงานคลังจังหวัดขึ้น เพื่อควบคุมการรับและจ่ายเงินทั่วแผ่นดินสนองความจำเป็นในการบริหารค่าใช้จ่ายเงินแผ่นดินที่สูงขึ้นของรัฐบาลโดยเฉพาะ นโยบายแก้ปัญหาเศรษฐกิจที่คณะราษฎรหยิบยกมาเป็นหนึ่งในประเด็นเปลี่ยนแปลงการปกครองไม่ว่าจะเป็นเรื่องการแก้ไขปัญหาปากท้องการเพิ่มความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจการยกระดับวิถีประชาและการรองรับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น ดังคำแถลงนโยบายเรื่องการบำรุงความสุขสมบูรณ์ของราษฎรหรือการเศรษฐกิจของพระยามโนปกรณนิติธาดานายกรัฐมนตรีคนแรกและอยู่ในตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังความตอนหนึ่งว่า

“.....ราษฎรในเมืองเรามี ๑๑ ล้านเศษ ความรู้ความสามารถ กำลังกายและอาชีพย่อมต่างๆ กันอยู่เป็นการยากนักหนาที่จะจัดการให้ได้รับความพอใจทั่วหน้า แต่ว่ารัฐบาลนี้จะเชื่อว่า รัฐบาลใดๆ ในโลกจะมีความรู้สึก เช่นเดียวกันคือความรู้สึกหน้าที่ที่จะดำริวางโครงการให้ราษฎรมีโอกาสได้รับความสุขกายสบายใจทั่วกันอย่างมากที่สุดที่จะทำได้”

“คลังจังหวัด” มีหน้าที่ตรวจจ่ายเงินไปตามฎีกาที่ตั้งเบิกเก็บรักษาเงินแผ่นดินและสมบัติทางราชการเก็บรักษาและจำหน่ายแสดมภ์ฤชากรรับเงินผลประโยชน์เจ้าหน้าที่ต่างๆ นำส่งเก็บรักษาฝืนและจำหน่ายฝืนตามระเบียบที่ กรมสรรพสามิตวางไว้ จ่ายแลกธนบัตรและเหรียญปลีกให้แก่ประชาชน นำเงินส่งกรมธนารักษ์และเบิกเงินสำรองจ่ายทำบัญชีเป็นหลักฐาน และทำงบเดือนกรมบัญชีกลางโอนเงิน ให้แก่ประชาชน (เงินขายบิล) ดูแลการรับ-จ่ายเงิน การจัดทำบัญชี และทำรายงานนำเสนอส่วนกลาง ซึ่งล้วนเป็นภารกิจที่เอื้อความสะดวกแก่ส่วนราชการ และประชาชนในส่วนภูมิภาคทั้งสิ้นและถือเป็นตัวแทนของหน่วยงาน เช่น กรมธนารักษ์ และ ธนาคารกลาง ด้วย

กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมบัญชีกลางกระทรวงการคลัง พ.ศ. ๒๕๕๗ กำหนดให้สำนักงานคลังจังหวัด มีอำนาจดังต่อไปนี้

๑. ดำเนินการเกี่ยวกับการกำกับตรวจสอบและอนุมัติการเบิกจ่ายงบประมาณเงินนอกงบประมาณของส่วน ราชการและรัฐวิสาหกิจ

๒. จัดทำรายงานภาวะเศรษฐกิจ การคลัง การใช้เงินงบประมาณ และรายงานการเงินของจังหวัด

๓. ให้คำปรึกษาด้านการบัญชี การตรวจสอบภายใน กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และหลักเกณฑ์ด้านการเงิน การคลัง และการพัสดุภาครัฐแก่ส่วนราชการ

๔. เร่งรัดและติดตามการใช้จ่ายเงินจังหวัด

๕. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย